

DECIMVS.

teria etiam puncta a, b, g. inter se continuabo a, b, b, g. & a, g. tandem quoq^u producam diametrum huius eccentrici, quæ sit b, d, l. Quia igitur tempus quod est inter habitudinem secundam & tertiam notum est, erit angulus b, u, g. notus, cum eius medietate b, u, z. unde angulus b, u, e. notus. Sed propter locum augis ex præcedenti notum, & propter locum habitudinis secundæ notum, datus erit angulus b, e, u. Trianguli itaq^u b, u, e. notos angulos habentis latera inter se nota erunt e, u, igitur ad b, u. proportionem habebit scitam. Sed trianguli a, u, e. anguli noti erunt per similia media, cū locus habitudinis primæ sit datus & locus augis. Ob hoc enim angulus a, e, u. notus erit. Sed & angulus a, u, z. datus, quoniam b, u, z. notus est, & a, u, b. similiter propter tempus, quod est inter primam habitudinem & secundam cognitum, quare proportio e, u. ad a, u. nota. Cum autem angulus a, u, b. datus sit, erit proportio a, u. ad a, b. nota, angulus quoq^u a, b, u. cognitus. Item triangulis b, u, g. angulum b, u, g. habet notum. Sed angulus g, b, u. est æqualis angulo b, g, u igitur unusquisq^u eorum scitus, & proportio b, u. ad b, g. data, quare etiam b, g. respectu a, b, nota. Cum autem angulus a, b, g. ex duobus angulis constet iam notis, scilicet a, b, u. & g, b, u. & duo latera a, b, b, g. inter se nota sint, erit angulus b, a, g. notus, quare etiam arcus b, d. datus, & eius chorda b, g respectu semidiametri círculi a, b, g. nota. Sed erat b, g. nota respectu u, e, g. sicut omnes reliquæ lineæ, ergo etiam u, e. linea respectu semidiametri eccentrici nota erit, & ipsa est eccentricitas círculi æquantis. Deinde quia arcus b, g. notus est, erit residuus, g, l. notus. & angulus g, b, l. scitus. Dempto autem angulo g, b, u. noto, manet angulus u, b, l. notus. Sed & proportio b, u. ad b, d. semidiametri eccentrici nota est, ergo eodem respectu linea d, u. nota fit, qua dempta d tota e, u. relinquatur d, e. nota, & ipsa est eccentricitas círculi deferentis. Sic igitur utræq^u eccentricitas elicita est. In hoc tamē processu centra æquantis & deferentis, supponuntur esse diuersæ. Quod utrum ita sit ati non, hac via cognoscetis. Angulum g, b, u. habuisti noctum cum angulo g, b, l. qui si diuersi fuerint, centra prædicabis diuersa. Si vero eos coincidentes inuenieris, dic & eccentricos in centro cōmunicare. Hac omnia tenent, ponendo centrū mundi cū centris eccentricorū in una linea recta. Quod si aliter esset, aliter procedendū esset,

PROPOSITIO XXIII.

Semidiametrum epicycli ad semidiametrum eccentrici Martis, certa sub proportione conferre.

Aptiores ad hoc considerationes sunt, quæ prope habitudines, quas vocant extremitates noctis fiunt. Hic em̄ sensibiliter variatur angulus diuersitatis, quæ propter epicyclum accidit, unam considerationem habuit Ptolemaeus in anno 2. Antonij, tertio die post habitudinem extremitatis noctis tertiam superius recitatam scilicet 15. die mensis Athica undecim, scilicet transacto, tribus horis ante medietatem noctis. Considerauit enim Martem p instrumentū armillarū ad spicā rectificatū, & videbat in 1. gr. & 36. m̄ Sagittarij, dum Sol medio motu in 5. gr. & 27. m̄. Gemini uersabatur, & medium cœli erat 20. pars Libræ. Apparuit etiam stella Martis sequi centrū Lunæ tunc per gr. 1. & 36. m̄. Visum autem locum habuit Luna in principio Sagittarij unde certissimus erat locus Martis.

Nunc describo círculū eccentricū epicycli delatorē a, b, g. sup centro d, cuius diamester p augē eius & oppositū transīs sit a, d, g. in qua pūctus z. īt centrū motus æq^ulis, & e, centrū mundi. Epicyclus aut h, t, k centrū suū habeat

